

**Ύπαγωγή Κληρικών και Ίερῶν Μονῶν ἀπὸ τὴν Ἀγγλία
στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῶν Ἐνισταμένων ***

ΤΗΝ 28.12.2006 ἐκ.ἡμ., διὰ καταθέσεως σχετικῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Σεβασμ Μητροπολίτη κ. Κυπριανό, ἔγινε ἀποδεκτὴ ἡ Αἴτησις ὑπαγωγῆς στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῶν Ἐνισταμένων τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀλεξίου Ροβjoy καὶ τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Ἀνδρώας Μονῆς τοῦ Ἁγίου Βασιλομάρτυρος Ἐδουάρδου στὸ Brookwood τῆς Ἀγγλίας.

Μαζὶ μὲ τὸν π. Ἀλέξιο ἔγιναν δεκτοὶ καὶ ὅσοι εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν πνευματικὴ καθοδήγησί του, ἦτοι ὁ Ἱερεὺς π. Στέφανος Fretwell, ὁ Ἱεροδιάκονος Σάββας, ἡ Ἱερὰ Γυναικεία Ρωσικὴ Μονὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στὸ Λονδίνο, ὑπὸ τὴν Γερόντισσα Βικεντία, ὡς καὶ ἡ Ἱεραποστολικὴ Κοινότης τοῦ Ἁγίου Βονιφατίου στὴν νῆσο Wight.

Ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Ἀλέξιος προσῆλθε στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στὴν Φυλὴ κατὰ τὴν ἐβδομάδα μετὰ τὰ Χριστούγεννα, προκειμένου νὰ παραλάβῃ τὸ ἐπίσημο ἔγγραφο τῆς ὑπαγωγῆς του, ὡς καὶ Ἱερὰ Ἀντιμήνια καὶ Ἅγιο Μύρο.

Ὁ π. Ἀλέξιος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ προέρχονται ἀπὸ τὴν πρῶν Ἀδελφῆ Ἐκκλησία τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς, ἡ ὁποία ὡς γνωστόν, ἐγκαταλείψασα πλήρως τὴν ἀπὸ δεκαετιῶν Ὁμολογιακὴ στάσι της, ἔχει ἤδη ἀποφασίσει ἐπισήμως τὴν ἔνωσί της, κατὰ τὸν ἐρχόμενο Μάϊο, μετὰ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας.

Τὸ γεγονός τῆς ὑπαγωγῆς τοῦ π. Ἀλεξίου στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῶν Ἐνισταμένων, προεκάλεσε «θόρυβον», ὁ ὁποῖος ἀνάγκασε αὐτὸν νὰ κυκλοφορήσῃ μίαν «Δήλωσιν» (2/15.1.2007), τὴν ὁποίαν δημοσιεύουμε αὐτοῦσια ἐν μεταφράσει ἐκ τῆς ἀγγλικῆς, πρὸς διασάφησιν τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ διαβήματος:

* * *

ΜΕ ΤΡΟΠΟΥΣ, οἱ ὁποῖοι ἐκφεύγουν τῆς κατανοήσεώς μας, τὰ νέα περὶ τῆς ὑπαγωγῆς τῆς Ἀδελφότητός μας ὑπὸ τὸ ὠμοφόριον τοῦ Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων Ἑλλάδος, διεδόθησαν καὶ διάφορες γνώμες ἔχουν ἤδη κυκλοφορήσει εὐρέως στὸ παγκόσμιον διαδίκτυο. Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, νομίζουμε ὅτι πρέπει νὰ προδοῦμε σὲ μία σύντομη ἐνημερωτικὴ δήλωσι.

Στήν πραγματικότητα, τρεῖς Κοινότητες, οἱ ὁποῖες ἀνήκαν στήν Ρωσική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Διασποράς (ΡΟΕΔ), ἔχουν ὑπαχθῆ στήν Ἱερά Σύνοδο τῶν Ἐνισταμένων:

α) Ἡ Γυναικεία Μονή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ στό Λονδίνο, ἡ ὁποία ἐθεμελιώθη ὑπό τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Σαγγάης τὸ 1954 καί μέχρι τοῦ 1999 ἦτο ὑπό τήν πνευματική καθοδήγησι τῆς ἀειμνήστου Γεροντίσσης Ἐλισάβετ (Ἀμπένοδας)

β) Ἡ Ἀδελφότης τοῦ Ἁγίου Ἐδουάρδου, ἡ ὁποία ἐθεμελιώθη τὸ 1984 μέ τήν εὐλογία τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Νέας Ὑόρκης καί Ἀνατολικῆς Ἀμερικῆς Φιλαρέτου, τότε Πρωθιεράρχου τῆς ΡΟΕΔ.

γ) Ἡ ἀρτισύστατος Ἱεραποστολική Κοινότης τοῦ Ἁγίου Βονιφατίου στό Ρύντ, στήν νῆσο τοῦ Wight.

Οἱ λόγοι, ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων ἐγκαταλείψαμε τήν Ἐκκλησία τῆς Διασποράς συνωψίσθησαν σέ μία ἐπιστολή, τήν ὁποίαν ἔγραψα τήν 13η Δεκεμβρίου (ν.ῆ.) τοῦ ἀπελθόντος ἔτους:

«Ἐνσυνειδήτως, τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος ἀδυνατοῦν νά ἀποδεχθοῦν τήν παροῦσα προσέγγισι (Διασποράς-Μόσχας). Τὸ θέμα τοῦ Σερβανισμοῦ δὲν φαίνεται νά ἔχη ἀντιμετωπισθῆ ἱκανοποιητικά, ἡ δὲ ἀνάμειξις τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας στὸν Οἰκουμενισμὸ φαίνεται ἀύξανομένη, ἂν καὶ ἔχουν προβῆ σέ κάποιες παραχωρήσεις [ὀρθοδόξου ὁμολογίας] στὰ χαρτιά. Πλέον θεμελιωδῶς, ἡ ἀποδοχή μας αὐτοῦ τοῦ εἴδους τῆς προσεγγίσεως ἀπαιτεῖ ἀπὸ ἡμᾶς νά ἀποδεχθοῦμε, ὅτι τὸ Πατριαρχεῖο εἶναι, καὶ ἦταν γιὰ δεκαετίες, ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας, κάτι τὸ ὁποῖο δὲν ἔχουμε διδαχθῆ. Δύναται βεβαίως νά ἰσχυρισθῆ κάποιος ὅτι τὸ Πατριαρχεῖο Μόσχας εἶναι ἢ de facto Ἐκκλησία στήν Ρωσία, ὅτι εἶναι θεμελιωμένη, ἀκόμη ὅτι εὐρίσκεται σὲ ἀνθηροῦ ἐν τούτοις, γιὰ πολλοὺς λόγους, ἡ κανονικὴ βάση αὐτῆς δὲν εἶναι τόσο σταθερὰ ὅπως ἦταν αὐτὴ τῆς ΡΟΕΔ μέχρι προσφάτως, ὅποτε ἡ τελευταία ἀπεφάσισε νά ἐπιτρέψῃ αὐτὴ (δηλ. ἡ κανονικὴ τῆς βάση) νά ἀμφισβητηθῆ».

Ἔχοντες σκεφθῆ καὶ προσευχηθῆ σχετικὰ μέ τὸ δίλημμά μας καὶ γράψει στους ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεῖς τῆς ΡΟΕΔ, δίχως νά λάβουμε οὐσιαστικὲς ἀπαντήσεις, ἀρχίσαμε ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας νά ἀλληλογραφοῦμε μέ τὸν Ἐπίσκοπο Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιο τῆς Συνόδου τῆς Φυλῆς. Τὴν 23η Δεκεμβρίου/5η Ἰανουαρίου, ἔγραψα στὸν Ἀρχιεπίσκοπο (Βερολίνου καὶ Γερμανίας) κ. Μᾶρκο, ἐκζητῶν Ἀπολυτήριο Γράμμα πρὸς ἔνωσίν μου μέ τήν Ἱερά Σύνοδο τῶν Ἐνισταμένων. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀπήντησε τὴν 9η Ἰανου-

αρίου, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκδώσῃ ἕνα τέτοιο γράμμα, λέγων: «ἀδυνατῶ νὰ ἐκδώσω τέτοιο Ἀπολυτήριο Γράμμα, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ συμφωνῶ ὅτι τοποθετεῖσθε ἐκτὸς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας». Ἐφ' ὅσον ὁμως ἡ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων ἦταν ἐπὶ πολλὰ ἔτη μία Ἀδελφὴ Ἐκκλησία τῆς ΡΟΕΔ, δὲν ὑπάρχει δὲ μαρτυρία ὅτι Αὐτὴ ἄλλαξε

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἐδουάρδου Ἀγγλίας.

τὴν ὁμολογιακὴ πορεία, ἢ ἀπάντησις αὐτὴ φάνηκε σὲ μᾶς ὅτι ἔπασχε ἀπὸ ἔλλειψι θεμελιώσεως καὶ πνευματικῆς σοβαρότητος.

Τὴν 28ῃ Δεκεμβρίου/10ῃ Ἰανουαρίου, ἡ Γερόντισσα Βικεντία καὶ ἡ Ἀδελφότητά της, ὁ π. Στέφανος Fretwell καὶ ἐγὼ ἐγίναμε δεκτοὶ ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Κυπριανὸ στὴν πνευματικὴ καὶ ἀρχιερατικὴ του φροντίδα.

Ἐγραψα στὸν Ἀρχιεπίσκοπο Μᾶρκο, ἐξηγῶν εἰς αὐτὸν γιατί ἐν πλήρει συνειδήσει ἀναγκασθήκαμε νὰ προβοῦμε στὴν κίνησι αὐτὴ.

«Σᾶς εὐχαριστῶ πάρα πολὺ γιὰ τὴν ἐπιστολὴ σας τῆς 27ῆς Δεκεμβρίου 2006/9ῆς Ἰανουαρίου 2007. Ἐκτιμοῦμε τὸ ὅτι δὲν δύνασθε νὰ παράσχετε στὶς Κοινότητές μας εὐλογία, προκειμένου νὰ ἀναζητήσωμε προστασία ὑπὸ τὸ ὠμοφόριον τοῦ Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ, ἀλλὰ σᾶς εὐχαριστοῦμε διότι, τοῦλάχιστον, μᾶς ἀφήνετε τὴν θύρα ἀνοικτὴ νὰ ἐξέλθωμε, καὶ δὲν μᾶς ἀπαγορεύετε νὰ πράξωμε τοῦτο.

Προσωπικά, δὲν κατανοῶ τὴν ἔνστασί σας, ὅτι τοποθετούμενοι ὑπὸ τὴν Σύνοδο τῶν Ἐνισταμένων θὰ τοποθετήσωμε ἐαυτοὺς ἐκτὸς Ἐκκλησίας. Ἔνας ἀπὸ τοὺς ἀποφασιστικοὺς παράγοντες γιὰ νὰ προβοῦμε εἰς αὐτὸ ἦταν, ὅτι μέχρι προσφάτως αὐτοὶ ἀποτελοῦσαν Ἀδελφὴ Ἐκκλησία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, ὅτι ἡ Σύνοδος τῶν Ἐπισκόπων τῆς ΡΟΕΔ, ἐκδῶσασα τὰ Πρακτικὰ τῆς Συνεδρίας τῆς 28ῆς Ἰουνίου/11ῆς Ἰουλίου 1994, ἐδήλωνε εἰς αὐτὰ ὅτι "ἡ Σύνοδος τοῦ Μητροπολίτου Κυπριανοῦ διακρατεῖ ἐξ ὀλοκλήρου τὶς ἴδιες ἐκκλησιολογικὲς καὶ δογματικὲς ἀρχές ὡς τῆς ἡμετέρας Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς", καὶ ὅτι σεῖς ὁ ἴδιος ἐπαινέσατε τὴν μαρτυρία τῆς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων ὅταν μᾶς ἐπισκεφθήκατε, ὀλίγον μετὰ τὴν ἐπίσκεψί σας στὴν Φυλὴ, κατὰ τὶς προσπάθειές σας νὰ ἐπιλύσετε τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα προέκυψαν ὅταν ἡ Σκῆπη τοῦ Προφήτου Ἡλία στὸν Ἄθωνα ἠρπάγη ἀπὸ ἐμᾶς...

Θὰ ἤθελα καὶ πάλι νὰ σᾶς εὐχαριστήσω γιὰ τὴν φροντίδα σας κατὰ τὸ παρελθόν, καὶ νὰ ἐκφράσω τὸν πόνο μας, ὅτι ἐν πλήρει συνειδήσει ἀδυνατοῦμε νὰ ἀκολουθήσουμε τὴν Σεβασμιότητά σας καὶ αὐτοὺς μαζί μὲ σᾶς στὴν ἔνωση μὲ τὴν παρούσα διοίκησι τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας. Δὲν αἰσθανόμεθα κάποια θριαμβευτικότητα γιὰ τὴν κίνησι αὐτή, παρὰ μία θλίψι ὅτι ἡ Ἐκκλησία, τὴν ὁποίαν προσπαθήσαμε πιστῶς νὰ ὑπηρετήσουμε ἐπὶ ἔτη, ἄλλαξε τὴν πορεία της τόσο, ὥστε ἀδυνατοῦμε νὰ τὴν ἀναγνωρίζουμε».

Ἐλπίζω, ὅτι αὐτὴ ἡ Δήλωσις νὰ σᾶς βοηθήσῃ νὰ κατανοήσετε τὴν κατάστασι μας καὶ τοὺς λόγους τοῦ διαδήματός μας. Δὲν ἐπιθυμοῦμε νὰ προτρέψουμε τοὺς ἄλλους νὰ μᾶς ἀκολουθήσουν, ἂν νομίζουν ὅτι ἡ παρούσα ἐπιλογή μας εἶναι λανθασμένη, οὔτε ἐπιθυμοῦμε νὰ εἰσέλθωμε σὲ πολεμικὴ μὲ κανέναν, ἀλλὰ ἐλπίζομε καὶ προσευχόμεθα ὅτι, παρὰ τὴν ἀνάξια διακονία μας, ὁ Καλὸς Ποιμὴν θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ τρέφῃ τὸ Ποίμνιο καὶ νὰ φροντίζῃ γι' αὐτό, τὸ ὁποῖο ἐνεπιστεύθη εἰς ἡμᾶς, καὶ γιὰ ὅσους μᾶς ἀκολουθοῦν.

Ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Σωτῆρος καὶ Εὐεργέτου ἡμῶν,
ὁ ἁμαρτωλὸς μοναχὸς καὶ ἀνάξιος πρεσβύτερος,

Ἀρχιμανδρίτης Ἀλέξιος.

* * *

• Ὁ Ἀρχιμ. π. Ἀλέξιος, ἀγγλικῆς καταγωγῆς, γεννήθηκε στὴν Ἀγγλία τὸ 1946. Μετὰ τὶς ἀνώτερες σπουδές του, ἐργάσθηκε σὲ διάφορες θέσεις. Ἔγινε Ὁρθόδοξος στὸ Λονδίνο τὸ 1967 στὴν Ρωσικὴ Ἐκκλησία τῆς Διασπορᾶς. Τὸ ἐπόμενο ἔτος ἔγινε Δόκιμος Μοναχὸς ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ρίτσομοντ καὶ Βρετανίας Νικόδημο. Τὸ 1970 μετέβη στὶς Η.Π.Α. γιὰ νὰ σπουδάσῃ στὸ Θεολογικὸ Σεμινάριο τῆς Μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος στὸ Τζόρντανβιλ τῆς Νέας Ὑόρκης. Τὸ 1971 εἰσίχθη στὴν Ἱερὰ Μονὴ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὴν Βοστώνη, ὅπου καὶ ἐκάρη Μοναχὸς κατὰ τὸ 1974. Χειροτονήθηκε Διάκονος τὸ 1975 καὶ Πρεσβύτερος τὸ 1976 ἀπὸ τὸν μακαριστὸ Μητροπολίτη Φιλάρετο, Πρωθιεράρχη τῆς ΡΟΕΔ, καὶ ἔλαβε τὸ ὄφφίκιο τοῦ Ἀρχιμανδρίτου ἀπὸ τὸν ἴδιο ἀγιώτατο Μητροπολίτη. Ἀπὸ τὸ 1982 προΐσταται τῆς Ἀδελφότητος τοῦ Ἁγίου Ἐδουάρδου στὴν Ἀγγλία καὶ ἦταν ὑπεύθυνος γιὰ τὶς ἀγγλόφωνες Κοινότητες τῆς ΡΟΕΔ στὴν Ἀγγλία. Ἐκδίδει ἀπὸ πολλὰ ἔτη τὸ οἰκοδομητικὸ μνησιαῖο περιοδικὸ «Ὁ Ποιμὴν» (The Shepherd). Διακρίνεται δὲ γιὰ τὴν πνευματικὴ του κατάρτισι, τὸ ταπεινὸ φρόνημα καὶ τὸν ἱεραποστολικὸ ζῆλο. Ὁ Θεὸς νὰ στερεώῃ αὐτὸν καὶ ὅσους ὑπάγονται στὴν πνευματικὴ του καθοδήγησι στὴν Ὁρθόδοξη Ὁμολογία καὶ Ζωή!

